

JADWIGA ADAMCZYK

INWESTOWANIE SPOŁECZNIE ODPOWIEDZIALNE W DECYZJACH INWESTORÓW INSTYTUCJONALNYCH NA RYNKU GLOBALNYM

Wprowadzenie

Kryzys gospodarczy uświadomił inwestorom, jak ważne są inwestycje zgodne z zasadami społecznej odpowiedzialności. Dostrzeżono konieczność aktywnej polityki inwestorskiej, zgodnej z zasadami ładu korporacyjnego, przestrzegania standardów środowiskowych oraz zasad społecznej odpowiedzialności. Inwestowanie społecznie odpowiedzialne oznacza, że te elementy są uwzględnione w strategii biznesowej, a tym samym wpływają na kierunki inwestowania i podejmowanie ważnych decyzji.

Inwestowanie społecznie odpowiedzialne nie opiera się jedynie na kryterium maksymalizacji zysku, ale także na zaangażowaniu przedsiębiorstw we wdrażanie zasad społecznej odpowiedzialności. Działania takie powinny być wprowadzone w procedury biznesowe, a nie w kreowanie wizerunku przedsiębiorstwa społecznie odpowiedzialnego. Tak często traktowana jest działalność charytatywna, dlatego wielu autorów uważa, że nie powinna być przedmiotem oceny w decyzjach inwestycyjnych¹.

Proces globalizacji, a w nim swobodny przepływ kapitału i dóbr oraz szybkie tempo internalizacji działalności gospodarczej wymaga przyjęcia jednolitych standardów odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw.

W warunkach globalizacji rynki kapitałowe reagują na aktualne zjawiska ekonomiczno-społeczne o zasięgu światowym. Do takich należą: zjawiska biedy i ubóstwa, prawa człowieka, zniszczenie środowiska i zmiany klimatu. Inwestorzy, zwłaszcza instytucjonalni, coraz częściej w decyzjach inwestycyjnych biorą pod uwagę ocenę spółki z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju, społeczeństwa oraz ładu korporacyjnego.

¹ G. Lenssen: *Odpowiedzialność biznesu*, [w:] *Odpowiedzialność biznesu. Teoria i praktyka*, red. N.C. Smith, G. Lenssen, Wyd. Studio Emka, Warszawa 2009, s. 24.

Kryteria odpowiedzialnego inwestowania

Inwestowanie społecznie odpowiedzialne dotyczy wielu płaszczyzn zarządzania, od problemów zrównoważonego rozwoju, relacji społecznych przedsiębiorstwa do ładu korporacyjnego.

Zrównoważony rozwój wymaga zintegrowania działań w trzech kluczowych zakresach. Oto one:

1. Wzrost gospodarczy i równomierny podział korzyści – osiągnięcie odpowiedzialnego, długookresowego wzrostu, który stanie się udziałem wszystkich narodów i społeczności wymaga zintegrowanego podejścia do dzisiejszych, wzajemnie powiązanych globalnych systemów gospodarczych.
2. Ochrona zasobów naturalnych i środowiska – dla zachowania przyrodniczego dziedzictwa i zasobów dla przyszłych pokoleń niezbędne jest opracowanie racjonalnych ekonomicznie rozwiązań, które ograniczą zużycie zasobów, powstrzymają skażenie środowiska i ocalą naturalne ekosystemy.
3. Rozwój społeczny – odpowiadając na wyrażane przez ludzi na całym świecie potrzeby pracy, żywności, edukacji, energii, opieki zdrowotnej, wody i systemów sanitarnych, międzynarodowa społeczność musi dołożyć wszelkich starań, by nie została naruszona bogata struktura kulturowa i społeczna².

W krajach Unii Europejskiej zrównoważony rozwój uwzględniony jest w programach działań. W szóstym programie obejmującym lata 2001–2010 wprowadzono następujące metody działań³:

- zapewnienie wdrożenia prawa ekologicznego,
- uwzględnienie ochrony środowiska w polityce Unii,
- partnerstwo z różnymi grupami interesów w celu optymalizacji rozwiązań,
- zapewnienie lepszej i dostępnej informacji o środowisku,
- rozwinięcie dbałości w wykorzystaniu gruntów.

Istotą zrównoważonego rozwoju jest powiązanie rozwoju gospodarczego i społecznego poprzez zapewnienie dostępu do zasobów odnawialnych oraz nieodnawialnych ze wzrostem jakości życia w czystym środowisku. Wzrost ekonomiczny powinien zapewniać bardziej efektywne wykorzystanie surowców i innych zasobów przyrody, racjonalizację zużycia energii i pracy, a także rozwój ekologicznych technologii oraz ochronę dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego.

Zrównoważony rozwój na poziomie przedsiębiorstwa dotyczy problemu równowagi jego funkcjonowania poprzez integrację celów ekonomicznych, ekologicznych i społecz-

² *Johannesburg Summit 2002. World Summit on Sustainable Development*, UN, 2002.

³ *A Sustainable Europe for a Better World: A European Union Strategy for Sustainable Development*, COM(2001)264 final, Bruksela 2001, s. 5.

nych⁴. Wiąże się z procesem efektywnego wytwarzania społecznie pożądaných wyrobów i usług, przy ograniczaniu zużycia zasobów przyrody i przestrzeganiu ochrony środowiska, zapewniając równocześnie spełnienie oczekiwań zainteresowanych grup (interesariuszy). Zarządzanie przedsiębiorstwem, zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju, uwzględnia interesy pracowników, społeczności lokalnej, a także innych grup interesów, dlatego dotyczy odpowiedzialności społecznej. Równocześnie odpowiedzialność społeczna przedsiębiorstw stanowi istotny wkład w zrównoważony rozwój kraju. Taka interpretacja czyni troskę o środowisko jednym z elementów strategii odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw.

Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa to koncepcja prowadzenia działalności gospodarczej poprzez budowanie przejrzystych, długookresowych i trwałych relacji ze wszystkimi grupami bezpośrednio i pośrednio zainteresowanymi jego funkcjonowaniem. Odpowiedzialność opiera się na założeniu, że⁵:

- przedsiębiorstwo ma związki z różnymi grupami, które wpływają na jego działalność i pozostają pod jego wpływem,
- analizę relacji rozpatruje się z punktu widzenia korzyści dla interesariuszy i przedsiębiorstwa,
- każdy z interesariuszy dąży do maksymalizacji własnych korzyści,
- podejmowane decyzje mają charakter strategiczny.

Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa to nie tylko wypełnianie jego funkcji, jak np. dobry, nieszkodliwy produkt, prawa pracownicze, ochrona środowiska, standardy technologiczne i etyczne, ale i podejmowanie działań wychodzących poza egzekwowane prawem czy dobrym obyczajem minimum. Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa oznacza z jednej strony konieczność ponoszenia konsekwencji działań, a z drugiej – konieczność odpowiadania na potrzeby określonych ludzi, organizacji społecznych i podmiotów gospodarczych stanowiących jego otoczenie.

Corporate governance jest koncepcją zarządzania w spółce kapitałowej poprzez określenie mechanizmów nadzoru i sposobów koordynacji relacji pomiędzy właścicielami i pozostałymi interesariuszami a menedżerami. Przesłanką nadzoru korporacyjnego jest dążenie do zapewnienia efektywności działania przedsiębiorstwa. Jeżeli celem przedsiębiorstwa jest maksymalizacja wartości dla jego właścicieli, to sposoby nadzoru będą temu podporządkowane. Jeżeli natomiast za punkt wyjścia przyjmie się interesy szerszej grupy, interesariuszy, to funkcje nadzoru korporacyjnego dotyczyć będą aspektów społecznych, etycznych itp.

⁴ J. Adamczyk, T. Nitkiewicz: *Programowanie zrównoważonego rozwoju przedsiębiorstw*, PWE, Warszawa 2007.

⁵ S. Berman, T. Jones, A.C. Wicke: *Convergent Stakeholders Theory*, "Academy of Management Review" 1999, No 24, 2, s. 206.

Budowanie ładu korporacyjnego wpisuje się w realizację odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstwa. Można to ująć w następujący sposób⁶:

- stworzenie systemu kontroli działań korporacji, których cele nie muszą być zgodne z celami gospodarki narodowej,
- kontrola międzynarodowych korporacji, które mogą zdominować gospodarkę lokalną,
- zapewnienie odpowiedzialności spółek nie tylko przed akcjonariuszami, ale i przed innymi interesariuszami,
- spowodowanie, aby działania spółek były zgodne z narodowymi regulacjami i standardami prawnymi,
- przyjęcie społecznej odpowiedzialności działań realizowanych przez przedsiębiorstwa,
- ochrona interesów wszystkich inwestorów niezależnie od rodzaju aktywów finansowych, które są przez nich nabywane.

Wypełnienie tak szerokiego spektrum zadań jest możliwe w sytuacji powiązania i kooperacji pomiędzy wewnętrznymi i zewnętrznymi formami nadzoru korporacyjnego. Zaliczyć do nich można: regulacje i przepisy określające role i zakres odpowiedzialności osób zarządzających spółką, regulacje prawne i przepisy, wytyczające ramy działania organów nadzorujących, rynek kapitałowy, rynek produktów oraz specyficzne mechanizmy, jak rynek przejść przedsiębiorstw czy segment rynku pracy⁷.

W klasycznym ujęciu przedsiębiorstwa nadzór właścicielski powinni sprawować właściciele. We współczesnych przedsiębiorstwach własność jest rozproszona, a do bieżącego zarządzania powoływany jest zarząd. Interesy menedżerów i właścicieli nie są zbieżne, a często wręcz sprzeczne. Menedżerowie, przy bierności akcjonariuszy, wchodzą niekiedy w kompetencje właścicieli, zwłaszcza w zakresie decyzji strategicznych. W celu podziału kompetencji, a zwłaszcza zabezpieczenia praw właścicieli, wprowadzono wiele regulacji w prawie spółek handlowych i ustroju spółki akcyjnej. Praktyka wskazuje, że działania te są niewystarczające, gdyż na decyzje przedsiębiorstw wpływają również inne grupy, jak np.:

- pracownicy, z uwzględnieniem segmentacji ich interesów (szczególnie najwyższa kadra menedżerska i pracownicy bezpośrednio produkcyjni),
- związki zawodowe i ich centrale,
- główni dostawcy i główni odbiorcy,
- główni konkurenci (w danym segmencie rynku),
- rząd, agencje regulacyjne i tzw. policja administracyjna (inspekcje pracy, sanitarne, ochrony środowiska, budowlane),

⁶ S. Rudolf, T. Janusz, D. Stos, P. Urbanek: *Efektywny nadzór korporacyjny*, PWE, Warszawa 2000, s. 33.

⁷ I. Koładkiewicz: *Nadzór korporacyjny. Perspektywa międzynarodowa*, Wyd. Poltext, Warszawa 1999, s. 52.

- organizacje i stowarzyszenia mające wpływ na regulacje państwowe i opinię publiczną⁸.

Grupy te reprezentują *stakeholders* w szerokim zakresie, a więc również bez tytułu własności, dlatego ład korporacyjny powinien uwzględniać ich interesy.

Płaszczyzny odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw

Można wyróżnić wiele płaszczyzn społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: ekonomiczną, socjologiczną, ekologiczną, etyczną, filantropijną.

M. Friedman uważał, że przedsiębiorstwo ponosi odpowiedzialność przede wszystkim za maksymalizację zysków. Dlatego powinno wykorzystywać swe zasoby i podejmować działalność w celu zwiększenia własnych zysków zgodnie z regułami gry otwartej i wolnej konkurencji, natomiast rozwiązywanie problemów społecznych pozostawić instytucjom rządowym.

Poglądy o zysku jako jedynym obowiązku społecznym przedsiębiorstwa są kwestionowane. Traktowanie przedsiębiorstwa jako jednowymiarowej organizacji gospodarczej nastawionej na maksymalizację zysku upraszcza jego odpowiedzialność. Przyjęcie odpowiedzialności w sferze ekonomicznej oznacza dążenie przedsiębiorstw nie tylko do kreowania zysku, ale i do innowacji i wzrostu, podnoszenia konkurencyjności, zwiększania udziału w rynku, upowszechniania pozytywnego wizerunku firmy. Przedsiębiorstwa, które nie realizują tak sformułowanych zadań, są weryfikowane przez rynek i wypierane przez bardziej zyskowe i konkurencyjne. Dążenie przedsiębiorstw do zysku oraz konieczność przetrwania w warunkach konkurencji, niosą ze sobą pokusę nieodpowiedzialnych środków i naruszanie interesów innych. Zasadniczym celem może być dążenie do maksymalizacji wartości przedsiębiorstwa i na taki cel stawiają giełdowe spółki publiczne.

Socjologiczna płaszczyzna społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstwa jest ukierunkowana przede wszystkim na pracowników, inwestorów, klientów, dostawców, dystrybutorów, społeczności lokalne, organizacje pozarządowe. Podstawowa odpowiedzialność socjologiczna oznacza dążenie do:

- zapewnienia miejsc i bezpieczeństwa pracy,
- podnoszenia dobrobytu społecznego (szczególnie społeczności, w ramach których przedsiębiorstwo funkcjonuje),
- wdrażania standardów jakości (procesów, środowiska, życia).

Podjęcie odpowiedzialności na płaszczyźnie socjologicznej wyraża się przede wszystkim poprzez edukację, szkolenia i rozwijanie umiejętności zatrudnionych.

Odpowiedzialność społeczna wobec pracowników powinna uwzględniać:

- dobrobyt pracowników – opiekę medyczną, pomoc w trudnych sytuacjach materialnych, urlopy zdrowotne, odprawy dla odchodzących,

⁸ T. Gruszecki: *Współczesne teorie przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002, s. 244–245.

- warunki pracy – bezpieczeństwo pracy, ergonomię stanowiska pracy, świadczenia socjalne, ubezpieczenia emerytalne,
- planowanie zadań pracowniczych, zakres odpowiedzialności i przejrzystość gratyfikacji,
- zwiększanie satysfakcji pracowników i możliwości samorealizacji,
- utrzymywanie stabilności zatrudnienia – zwiększanie poczucia bezpieczeństwa materialnego pracowników.

Ujawnianie informacji o relacji przedsiębiorstwa w stosunku do pracowników powinno dotyczyć wynagrodzeń i innych korzyści, warunków zdrowotnych i bezpieczeństwa pracy, szkoleń i kwalifikacji, kosztów i korzyści systemu emerytalnego, zmian w zatrudnieniu.

Ekologiczna płaszczyzna odpowiedzialności przedsiębiorstwa wynika z konsekwencji jego działalności. Narastająca przez wiele lat degradacja środowiska wywołała dyskusję nad jej skutkami. W ocenie tego zjawiska istotną winą obciążono przedsiębiorstwa. Podjęte formalne kroki (międzynarodowe konwencje oraz ustawodawstwo poszczególnych państw) mają na celu skłonienie przedsiębiorstw do respektowania przepisów ochrony środowiska. Coraz częściej pojawiają się poglądy, że przedsiębiorstwo oprócz odpowiedzialności za produkt i odpowiedzialności za pracowników jest odpowiedzialne za środowisko. Negatywne oddziaływanie przedsiębiorstw na środowisko zobowiązuje do odpowiedzialności za jego stan.

Spółeczna odpowiedzialność obejmuje wszystkie dobrowolne działania przedsiębiorstwa, które ukierunkowane są na rozwiązanie społecznie ważnych problemów (np. zachowanie walorów środowiska przyrodniczego i jakości życia). Społecznie odpowiedzialne postępowanie może zostać wymuszone na drodze ustawowej lub w wyniku presji społecznej. Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw oznacza, że przyjmują one zobowiązania społeczne wobec środowiska.

Etyczna płaszczyzna odpowiedzialności przedsiębiorstwa to przede wszystkim dostrzeganie skutków własnych decyzji i ponoszenie za nie odpowiedzialności oraz kierowanie się poszanowaniem dobra społeczeństwa w ramach ogólnie przyjętych norm. Etyczna płaszczyzna odpowiedzialności przenika wszystkie zakresy działalności przedsiębiorstwa.

R. Speaman wskazuje pięć głównych zadań odpowiedzialności przedsiębiorstwa⁹:

- eliminowanie lub osłabienie sprzeczności interesów wynikającej z różnic pomiędzy celem obiektywnym i subiektywnym,
- zabezpieczenie satysfakcji pracowników z wykonywanej przez nich pracy,
- dbanie o dobro społeczeństwa,
- ochronę środowiska przed zniszczeniem i pozostawienie przyszłym pokoleniom w takim stanie, aby można było w nim żyć,
- dbanie o dobro ludzkości.

⁹ R. Speaman: *Podstawowe pojęcia moralne*, Wyd. KUL, Lublin 2000, s. 228.

Zasady inwestowania społecznie odpowiedzialnego

W dyskusji, czy przedsiębiorstwo powinno maksymalizować wartość dla właścicieli, czy dla wszystkich interesariuszy wskazuje się, że w długookresowej perspektywie, w warunkach globalizacji i silnej konkurencji, kierowanie się jedynie motywem wzrostu wartości rynkowej przedsiębiorstwa nie jest racjonalne¹⁰. Już w 1943 roku prezes koncernu Johnson & Johnson sformułował odpowiedzialność firmy wobec klientów, pracowników, społeczeństwa jako warunek zwrotu dla akcjonariuszy ze swoich inwestycji¹¹. Współcześnie coraz powszechniejszy staje się pogląd, że realizacja celów przedsiębiorstwa wymaga akceptacji opinii publicznej i klimatu życzliwości dla biznesu, a od przedsiębiorstwa podejmowania odpowiedzialności społecznej. Takie podejście kształtuje dobrą opinię o przedsiębiorstwie wśród klientów i partnerów biznesowych oraz pozytywnie wpływa na motywację pracowników.

Wspólną inicjatywą inwestorów finansowych oraz United Nations Environment Programme Finance Initiative oraz UN Global Impact są Principles for Responsible Investment¹². Zasady odpowiedzialnego inwestowania, określane jako ESG (*Environmental, Social and Governance*), stanowią wytyczne dla inwestorów instytucjonalnych. Do podstawowych zasad ESG należy¹³:

- a) uwzględnianie ESG w analizach inwestycyjnych i procesach decyzyjnych;
- b) zaangażowanie właścicieli zgodne ze standardami ESG w polityce i prowadzonej działalności;
- c) transparentne prezentowanie standardów ESG przez spółki będące obiektem inwestycji;
- d) promocja akceptacji i wdrażania zasad ESG w decyzjach inwestycyjnych;
- e) współpraca w celu zwiększenia skuteczności wprowadzania zasad ESG;
- f) informowanie o działaniach i postępach we wprowadzaniu ESG.

Inwestorzy instytucjonalni mają obowiązek działania w interesie właścicieli jednostek uczestnictwa, którzy oczekują, że spółki wchodzące w skład portfela inwestycyjnego przestrzegają zasad ESG. Inwestowanie społecznie odpowiedzialne ukształtowało się w ostatnich latach jako odpowiedź na zapotrzebowanie ze strony różnych grup przestrzegania elementów środowiskowych, społecznych i ładu korporacyjnego w procesie inwestycyjnym.

Inwestowanie społecznie odpowiedzialne, czyli zgodne z zasadami ESG, rozwija się pod auspicjami ONZ Global Compact i jest efektem współpracy ONZ oraz globalnych inwestorów instytucjonalnych. Inwestorzy instytucjonalni działający w ramach grupy pod auspicjami ONZ parafowali zasady „The Principles for Responsible Investing” (RI) wyra-

¹⁰ Cyt. za: A. Rappaport: *Wartość dla akcjonariuszy. Poradnik menedżera i inwestora*, WIG-Press, Warszawa 1999, s. 4.

¹¹ R. Martin: *The Age of Customer Capitalism*, „Harvard Business Review” 2010, January-February, s. 58–65, cyt. za: J. Polowczyk: *Era kapitalizmu klienta*, „Przegląd Organizacji” 2010, nr 3, s. 47.

¹² Annual Report of the PRI Initiative 2009; Report on Progress, PRI 2009.

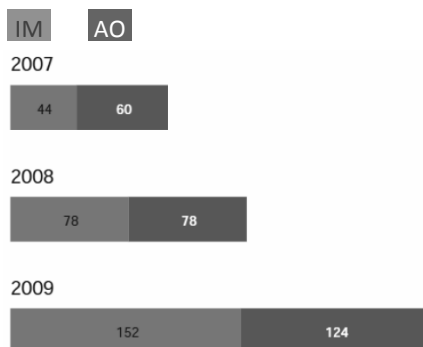
¹³ *Ibidem*.

zając przekonanie, że inwestycje portfelowe realizowane zgodnie z zasadami ESG wpłyną pozytywnie na efektywność funduszy. Inwestycje polegające na doborze spółek do portfela funduszy, zgodnie z zasadami ESG, są każdego roku analizowane i oceniane. Dokonywana jest szczegółowa analiza odpowiedzi udzielanych przez zarządzających funduszami. Ocena jest efektem końcowym monitorowania wdrażania zasad ESG w spółkach portfelowych w ramach funduszy, sektorów, krajów oraz w czasie. Dzięki procesowi oceny można zidentyfikować problemy w implementacji zasad ESG, co daje możliwość ewentualnej modyfikacji zasad, gdyż nie są obligatoryjne i mogą ulegać doskonaleniu. Zasady ESG mają uniwersalny charakter i mogą być wdrażane w różnych obszarach aktywności zarówno inwestorów instytucjonalnych, spółek portfelowych, jak i ich interesariuszy.

Ocena wdrażania zasad ESG przez spółki znajdujące się w portfelu inwestorów instytucjonalnych dokonywana jest od 2007 roku przez UNEP oraz Global Compact ONZ. W ocenie dokonano rozróżnienia na:

- AO (*Assets Owners*) – właściciele aktywów,
- IM (*Investment Managers*) – menedżerów inwestycyjnych wykonujących obowiązki powiernicze zlecone przez właścicieli.

Report on Progress Principles for Responsible Investment uwzględnia odpowiedzi uzyskane od ponad 250 sygnatariuszy programu. Z dostępnych wyników badań wynika, że liczba sygnatariuszy raportowania ESG każdego roku wzrasta (rys. 1).

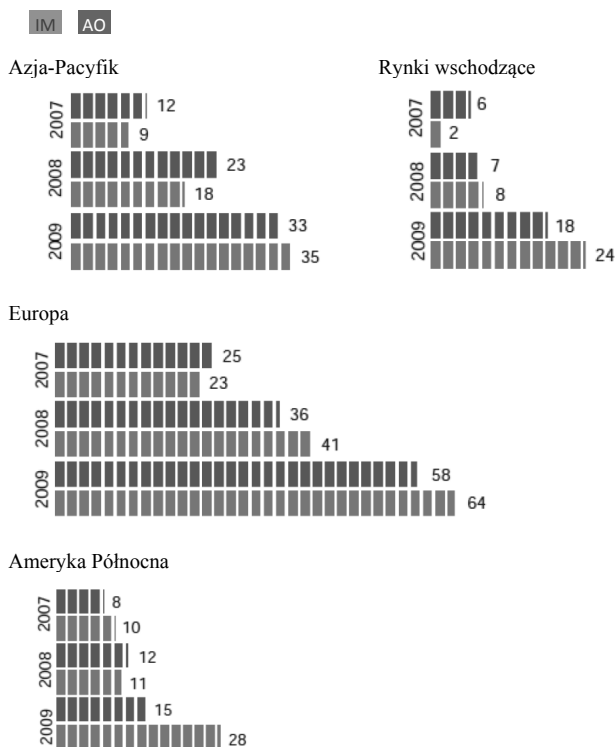

Rys. 1. Liczba sygnatariuszy programu PRI w latach 2007–2009

Źródło: Report on Progress PRI 2010, Global Compact, UNEP ONZ.

W roku 2007 w programie uczestniczyło 44 właściciele aktywów oraz 60 menedżerów inwestycyjnych, a w 2009 roku uczestniczyło trzy razy więcej właścicieli i dwa razy więcej menedżerów.

Rozpatrując strukturę geograficzną najlepszymi wynikami charakteryzuje się Europa (rys. 2).

Rys. 2. Struktura geograficzna sygnatariuszy programu PRI

Źródło: Report on Progress PRI 2010, Global Compact, UNEP ONZ.

Biorąc pod uwagę strukturę geograficzną, najmniej zainteresowanych właścicieli (AO) i menedżerów (IM) było z Azji-Pacyfiku, Ameryki Północnej oraz tzw. rynków wschodzących. Natomiast najwięcej sygnatariuszy programu było w Europie (prawie dwukrotnie więcej) i to zarówno wśród właścicieli aktywów, jak i menedżerów inwestycyjnych.

Literatura

A Sustainable Europe for a Better World: A European Union Strategy for Sustainable Development, COM(2001)264 final, Bruksela 2001.

Adamczyk J., Nitkiewicz T.: *Programowanie zrównoważonego rozwoju przedsiębiorstw*, PWE, Warszawa 2007.

Annual Report of the PRI Initiative 2009; Report on Progress, PRI 2009.

Berman S., Jones T., Wicke A.C.: *Convergent Stakeholders Theory*, "Academy of Management Review" 1999, No 24,2.

Gruszecki T.: *Współczesne teorie przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002.

Johannesburg Summit 2002. World Summit on Sustainable Development, UN, 2002.

Kołodkiewicz I.: *Nadzór korporacyjny. Perspektywa międzynarodowa*, Wyd. Poltext, Warszawa 1999.

Lenssen G.: *Odpowiedzialność biznesu*, [w:] *Odpowiedzialność biznesu. Teoria i praktyka*, red. N.C. Smith, G. Lenssen, Wyd. Studio Emka, Warszawa 2009.

Polowczyk J.: *Era kapitalizmu klienta*, „Przegląd Organizacji” 2010, nr 3.

Rappaport A.: *Wartość dla akcjonariuszy. Poradnik menedżera i inwestora*, WIG-Press, Warszawa 1999.

Rudolf S., Janusz T., Stos D., Urbanek P.: *Efektywny nadzór korporacyjny*, PWE, Warszawa 2000.

Speaman R.: *Podstawowe pojęcia moralne*, Wyd. KUL, Lublin 2000.

prof. dr hab. Jadwiga Adamczyk
Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

Streszczenie

Inwestorzy instytucjonalni coraz częściej w decyzjach inwestycyjnych biorą pod uwagę ocenę spółek portfelowych z punktu widzenia społecznej odpowiedzialności. Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa to koncepcja prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie ze zrównoważonym rozwojem, poprzez budowanie przejrzystych i trwałych relacji ze wszystkimi grupami interesariuszy. Inwestorzy instytucjonalni mają obowiązek działania zarówno w interesie właścicieli jednostek funduszy, jak i pozostałych interesariuszy, którzy oczekują uczestnictwa spółek w rozwiązywaniu problemów społecznych. Inwestycje społecznie odpowiedzialne uwzględniają kryteria środowiskowe, społeczne i ładu korporacyjnego (ESG). W pracy przedstawiono charakterystykę społecznie odpowiedzialnego inwestowania oraz zainteresowania inwestorów instytucjonalnych wdrażaniem zasad odpowiedzialnego inwestowania na rynku globalnym.

SOCIALLY RESPONSIBLE INVESTING IN INSTITUTIONAL INVESTORS DECISION MAKING ON THE GLOBAL MARKET

Summary

Institutional Investors more often in their investment decisions take into account assessment of their portfolio companies from the point of view of corporate social responsibility. Corporate Social Responsibility is a concept of managing the corporation in agreement with sustainable development, created by transparent and permanent relations with all kinds of stakeholders. Institutional Investors have the duties to operate in the interests of the beneficial owners as well as the other stakeholders which expect corporations to solve social problems. Socially Responsible Investments include Environment, Social and Governance criteria (ESG). The paper presents description of Socially Responsible Investments and interests of Responsible Investments in Institutional Investors implementation on the global market.